

Az én igám édes

Egy öreg, beteges nagyapó csaknem állandóan karosszékében üldögélt szobája ablakánál. Unalmában – vagy inkább szeretetből, részvétből – figyelte, mi történik a házával szemben álló kőkereszt körül. Sajnos, egy hónapon át nem akadt teremtett lélek, aki legalább egy fohásznyi imára megállt volna előtte.

Minden idők minden emberének naponként fel kell vennie a maga keresztjét. Egyedül vinni a terhet – lehetetlen. A keresztthordozást csak Krisztustól tanulhatjuk meg. Az Ő keresztje nyitott könyv. Könnyen végiglapozható.

Minthogy naponként felvesszük a keresztet, naponként rá kellene néznünk a szenvedő Istenemberre, naponként el kellene kísérnünk Őt a Golgotáig. Akkor csakugyan éreznénk, hogy az Ő igája édes, és az Ő terhe könnyű.

Főleg a mélyebb lelkiéletet élők járják végig gyakran a keresztutat. Sokan viszont úgy gondolják, hogy ez ájtatosság végzéséhez nincs elegendő idejük. Azok, akik naponként szentmisén vesznek részt, nehezen tudnak kiszakítani munkájukból még húsz-huszonöt percet a keresztútjáráshoz. Csakhogy a keresztúti ájtatosság elvégzéséhez nem okvetlenül szükséges ennyi idő.

Mert – mi a lényeges a keresztútjárásnál?

Először az, hogy Krisztus kínszenvedéséről *elmélkedjünk*, másodsor, hogy valóban *járjuk* a keresztutat. Sem szóbeli ima (Miatyánk stb), sem térdhajtás az egyes stációk előtt nem *okvetlenül* szükséges. Elég (még az ájtatossághoz fűződő teljes búcsú elnyeréséhez is), ha az édes Jézus szenvedéséről *elmélkedünk*. Így négy-öt perc alatt is végigjárhatja a keresztutat az, akinek nincs több ideje.

Ez a könyvecske azoknak szól, akik megszerették a gyakori keresztútjárást. Az anyag összeállításában szántsándékkal nincs nagy kötöttség, rendszer. Hiszen a keresztutat úgy kell járnunk, ahogy a lélek éppen parancsolja.

Néha úgy érezzük, hogy a Szűzanya nyomában kell lépkednünk, máskor Veronika kezébe kapaszkodunk. Lehet, hogy a szentmise vezérgondolata kísér el bennünket a Golgotára, máskor olvasmányunk adja az elmélkedési anyagot. Napi körülményeink folytán esetleg különösképpen fájlaljuk a Jézus iránti közömbösek vagy gúnyolódók viselkedését. De az is lehet, hogy a bűnbánók mellet verő tömegéhez csatlakozunk. – Számtalan távlat a keresztút végzésénél. Bármelyik jó. Engedjük a lelket, amerre vezet!

Napi keresztünket vigyük Krisztussal! Szenvedéseink emlékeztessenek az Ő keresztjére, hogy aztán majd Ővele együtt örvendhessünk az örök életnek. Ámen.

Kisösvényt járók a kereszttúton

Lisieux-i Szent Teréz szellemében

Óriás léptekkel akarnánk a mennybe jutni? A gyermeklélek csak tipegni tud. És ez a szerencséje. Az ellentétes végletek ugyanis vonzzák egymást. A kicsi lelkek gyöngesége hajlítja a föld felé az édes, erős Isten Szívét. Éppen az erőtlének kedvéért áradt ki e világra Isten szeretete.

1. El tudja-e viselni a gyermek a szeretetlen bánásmódot? Csak úgy, ha anyjához bújik. – A kicsi lélek pedig Jézushoz menekül. Erejéből merít erőt, s az Ő türelmét borítja magára.

2. Kis Teréz nagy szeretetében illatos rózsalevelekkel simogatta a feszületet. Csak a gyermeki szív tud ilyen leleményes lenni a szeretet kifejezésében! – A virágok, a napi élet apró áldozatai mindenütt megteremnek, ahol jó akaratot vetettek előbb.

3. Ha a gyermek megbotlik, anyja jár érte közben az apánál. Jézus előttünk jár követségben: Atyja elé borul, hogy szeretettel nézzen botladozó gyermekeire.

4. A jó Isten világtervéből nem hiányozhatott a Szűzanya. Mint ahogy a család sem *család* édesanya nélkül. Igaz, hogy gyermek nélkül se. De hol vannak a Szent Szűz fájdalommal vásárolt gyermekei? Melyikük siet jobban vigasztalására?

5. Vajon csak a hős lelkeknek taposta ki Jézus a keresztutat? Vagy a kisösvénynek is a Kálvária felé kell tartania? Egyáltalán, elbírja-e a gyermek a keresztet? – Igen. Ha lecsöndesült Simonként minden gondját Istenre bízta.

6. A gyermek veronikás lélek. Ha tele van a szíve, nem tud sokat beszélni. Szeretetét inkább tettekbe önti. Gyermekmódon kedveskedik: egyszerűen átöleli azt, akit szeret.

7. A gyermek könnyen elesik, de hamar felkél. A kicsi lélek nem gubbaszt búskomoran, ha hibázott. Ruganyosan feláll, és bízva megy annak a nyomában, aki helyette szenvedett.

8. Minden anya megbocsát, ha gyermeke könnyes szemmel néz rá. S a mennyei Atya ne nézne örömmel azokra, akik megfogadva Jézus szavát, megtört szívvel siratják gyöngeségeiket?

9. A gyermekek virágvasárnap ruháikat terítették Jézus elé. Jézus most önmagát és szeretetét borítja a szikes földre, hogy a kicsik meg ne sebezzék törékeny lábukat.

10. A mocskos, mosdatlan lelkű tömegben hófehéren áll az ártatlan Bárány. Viselkedésével még egyszer figyelmeztet bennünket arra, hogy ha nem leszünk olyanok – olyan fehérek és tiszták –, mint a gyermek, nem mehetünk be a mennyek országába.

11. Kis Teréztől megkérdezték, hogy mit csinál, amikor nagyon szenved. – *Szeretek* – felelte egyszerűen a kis Szent. Ezt a tudományt a kereszttel egygyéforrt Jézus mellett tanulhatta.

12. *Íme, a Te Anyád.* Így végrendelkezett Jézus az utolsó órában. Tudta Ő, hogy a nagyon kicsikre különös gondot kell fordítania. Hogy bolyongtunk volna mi egyedül, anya nélkül?

13. A Szűzanya nem irtózik Jézustól akkor sem, amikor csak agyongyötört holttestét láthatja. – Anya, édesanya kellett nekünk! Ő visszafogadja a kékre merevült, bűnös lelket is.

14. A gyermek fogékony: megérti a szív belső vonzásait. – A gyermeklélek, Jézus sírjánál felbáto-

rodva, szíves-örömet fordul befelé, hogy – akárcsak
a sír – magába rejtse Jézust és az Ő szeretetét.

*A keresztúton a teljes Istenre hagyatkozás virágai nyílnak.
A gyermeklalkek fellelik, leszakítják, és szívükre tűzik.*

Ki nem ejtett szavak széljegyzete

Az én igám édes	5
Ki nem ejtett szavak széljegyzete	7
<hr/> TérjeteK hozzám!	11
1. TérjeteK hozzám teljes szívetekből!	11
2. „Föltekintenek arra, akit keresztülszúrtak”	15
3. Ne féljeteK! Tudom, hogy Jézust keresiteK	18
4. Bűnbánók menedéke	22
5. Isten után szomjazik a lelkem	26
<hr/> Mennyei Jóhír	30
6. Legyen hitetek az Istenben!	30
7. És az Ő városába ment	34
8. Te mondod, hogy én király vagyok	37
9. Az én országom nem e világból való	40
10. Az odafönt való dolgokat keresséteK!	43
11. Mester! Tudjuk, hogy Istentől jöttél	47
12. Így beszéljeteK inkább: az igen igen, a nem nem	51
13. Nem mértéKkel adja Isten a Lelket	55

14. Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne járjak ide méríteni!	59
<u>Uram, taníts meg minket imádkozni!</u>	<u>63</u>
15. Miatyánk, aki a mennyekben vagy	63
16. Szenteltessék meg a Te neved!	68
17. Jöjjön el a Te országod!	73
18. Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is	77
19. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma	81
20. Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek	86
21. Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!	90
22. Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség; mindörökké. Amen	94
<u>Az oltár melegénél</u>	<u>97</u>
23. A békesség háza előtt	97
24. Jézus pedig hallgatott	101
<u>Krisztus Lelke, szentelj meg</u>	<u>105</u>
25. Krisztus Lelke, szentelj meg engem!	105
26. Krisztus Teste, üdvözíts engem!	109
27. Krisztus vére, ihless meg engem!	113

28. Krisztus kínszenvedése, erősíts meg engem!	116
29. Ó, jószágos Jézus, hallgass meg engem!	119
30. Szent sebeidbe rejts el engem!	123
31. Ne engedd, hogy elszakadjak Tőled!	127
32. A gonosz ellenségtől oltalmaz engem!	131
33. Halálom óráján hívj magadhoz engem! Add, hogy eljussak hozzád, és szentjeiddel dicsérjelek Téged mindörökkön örökké!	135
34. Egészen szép vagy, Mária	139
35. Simon, János fia! Szeretsz-e engem?	143
36. Kisösvényt járok a keresztúton	148
37. Ki vagy Te, és ki vagyok én?	152
38. Tudom a szegény Krisztust	156
39. Dicsérjétek Istent, minden teremtmények!	160
40. Keresztút	164
UTÓSZÓ	167